

Från 1959 lät arrangörsklubben cyklisterna passera mål en gång innan det var målgång. Östgötaloppets bansträckning bestod nu ofta med två varv på samma bana, men ibland blev det ett längre varv som följdes av ett kortare.

Söndagen den 24 maj 1959 avgjordes Östgötaloppet efter två 70-kilometersvarv. Banan var en minivariant av den långa hårda banan med start och mål kvar på Kaserngatan. Cyklisterna körde sedan via Slaka, Törnevik och Ulrika innan man vände hemåt. Det blev full fart från start och de inledande asfalterade kilometrarna avverkades mycket raskt. Efter en dryg mil, vid avtagsvägen mot Törnevik, bildades en tätkvartett bestående av tre Wano-cyklisterna och en Boråsare. Det var Leif Josefsson som tvingades kämpa mot Wanos storfavorit Rune Nilsson och dennes klubbkamrater Bengt Johansson och Per-Erik Bergkvist. Södertäljes Karl-Erik Blomberg försökte hänga med på de kurviga vägarna men råkade ofrivilligt lämna vägbanan. Tätkvartetten avverkade det första varvet på 1.51.10, 8 minuter före klungan där Blomberg fanns med. Vinden tilltog under dagen och cyklisterna bjöds på kraftig motvind under de avslutande milen. Tätkvartetten höll ihop till mål och det var Wanos nyförvärv Per-Erik Bergkvist som drog det längsta strået.

-Jag siktade på seger, men Rune är svår att slå i spurten.

Segraren tyckte att banan var i besvärligaste laget med alla kurvor, men uppskattade den jämna och inte för grusiga beläggningen.

Den tidigare olyckliga Blomberg tog hem klungspurten och slutade alltså femma trots sitt missöde. Även detta år blev det Hymerseger i oldboysklassen, denna gång genom Helge Lundberg.

1. Per-Erik Bergkvist, CK Wano	3.46.14,5
2. Rune Nilsson, CK Wano	3.46.14,6
3. Leif Josefsson, Borås CA	3.46.16,0

Söndagen den 22 maj 1960 visade både det nya deltagarrekorde på 259 cyklisterna och den stora publiken att intresset för cykelsporten fått ett uppsving. Östgötska Correspondenten rapporterade även att CK Hymer fick ”de amplaste lovord” av närvarande förbundsrepresentanter. Det var dock inte långt ifrån att en olycklig situation hade uppstått på de östgötska vägarna. Motorklubben Scandia arrangerade nämligen en biltävling som liksom Östgötaloppet fått nödvändiga tillstånd av Länsstyrelsen. Av tillstånden framgick att båda arrangemangen skulle gå av stapeln samma dag, och delvis på samma vägar. Lyckligtvis fick MK Scandias ledning detta klart för sig på lördagen. De ändrade då bansträckningen för sitt arrangemang, trots att detta medförde en hel del arbete att skriva om instruktioner och vägböcker för de tävlande.

Efter 25 km, i trakten av Törnevik, bröt sig 1958 års segrare ”Burserydarn” loss från det 13 man starka klass A-fältet och fick med sig finländaren Ole Munther. Vid varvningen på Kaserngatan efter 65 km hade duon skaffat sig två minuters försprång och de fortsatte utöka sin ledning. Smälningen, nu tävlande för Varbergsklubben CK Wano, hade sen inga problem att ta hem spurten och sin andra seger i Östgötaloppet.

De tuffa banorna skördade en hel del offer. Av de 52 startande i B-klassen var det endast 24

cyklister som fullföljde. Flera drabbades av punkteringar och andra maskinproblem, men många valde helt enkelt att kliva av vid varvningen. Trion som skulle spurta om placeringarna 4 till 6 i B-klassen missbedömde kurvan från Djurgårdsgatan till Kaserngatan och alla tre körde in i refugen. Endast en av dessa kunde ta sig i mål på sin egen cykel, de andra båda lånade cyklar från publiken för att kunna fullfölja loppet. Bengt Hellman tog den programenliga Hymersgern i oldboysklassen. Som kuriosa kan nämnas att det samma dag, för andra året i rad, blev belgisk seger i Anundsloppet. Lode Arts avverkade de 20 varven på den 3800 meter långa banan på finfina 1.57.58.

1. Karl-Ivar Andersson, CK Wano	3.50.33,0
2. Ole Munther, Finland	3.50.33,8
3. Rune Nilsson, CK Wano	3.55.27,6

Det var ostadigt väder som präglade torsdagen den 11 maj 1961. Tävlingen lockade därför lite mindre publik än vanligt, men arrangerande CK Hymer fick som vanligt gott betyg för arrangemanget. Detta år höll tätcyklisterna ihop förbi Törnevik och det tog 35 km innan Borlänges Erik Dickman tog en chansen och attackerade. Han fick ånga på i ensamt majestät och försprånget växte snabbt. På andra varvet fick dalmasen punktering men:
- Jag lyckades byta slang på en minut och tio sekunder. Försprånget var tillräckligt stort för att konkurrenterna inte skulle komma ifatt och jag såg över huvudtaget inte skymten av dem trots missödet.

Segraren ansåg att banan var lagom kuperad men aningen förrädisk med alla stora stenar som låg på grusvägsavsnitten. Palle Munther spurtade hem andraplatsen före Björn Wallenbom som hade över 5 minuter till nästa cyklist. Segertiden var visserligen klart sämre än året innan, men med tanke på att Dickman körde nästan 10 mil i sololedning och fick laga en punktering i regnet så var det ändå en mycket bra segertid.

Detta år var det Helge Lundberg som ordnade Hymers enda seger, i oldboysklassen förstås.

1. Erik Dickman, Borlänge CK	3.55.19,9
2. Palle Munther, CK Antilopen	4.00.21,0
3. Björn Wallenbom, CK Centrum	4.00.21,2